

tibi ut patriota imo vero ut sancta pietatis socio, non dubito non vulgariter curae esse: non me contin-
 neo quin scribam breuiter quo consilio & qua spe, duo homines tui amantes, Franciscus Oleuius
 et ego cum paucis studiis adolescentibus nunc Bremae sumus, pestilentia sauitis utique; sedata
 est. Magistratus me ad munus scholasticum reuocauit, redi, in urbem quidem, at non in pristinum
 locum functionis. Habebam scilicet in Scholis Antagonistas qui partim propter doctrinae distri-
 ctitudinem, partim ingenij petulantia, in faciem mihi soliti sunt resistere. per eos quoniam nullos
 progressus potui ne optare quidem: non patior me retrahi in pistrinum nisi illis e medio Scholae
 la sine sublati, doctrinae etiam libertas quae per aduersarios dum absum imminata est, in in-
 tegrum restituatur. Tuentur illi se magnis patronis, nos D. V. M. inuocant, per quos hic res
 stetit utique; hactenus, tres pios Concionatores amisimus. In quorum subire locum fremi-
 tusque furorque, ut parum spei nobis videam reliquum esse. Sed tamen quia Iuuentutem vi-
 deo pessum ituram, nisi quoquo modo succurratur. Dixi Senatui quibus conditionibus reu-
 nerj queam, quas si mihi ratas esse iusserint, res me coget ipsa, vel annum unum & item
 alterum, Bremae quae iam mihi velut altera patria est, commorari. Cuid facerem? Ego
 in proceribus parum constantia est, tamen quum tam obnixus me obsecres Ecclesia ne Scholas
 suas dissipem, non possum seruitio exire. Itaque adhuc incerta nobis sunt omnia, quia
 neque qui pietatem colant, me amittere, neque qui plurimum possunt, metupunt retinere. Cui
 hanc ad te epistolam dabo, non prorsus pro nobis stetit (ut ex Mylio cognoscas) sed ta-
 men docenda iuuentuti tum in artibus, tum in linguis fidelem operam impendit. Tibi erit
 hoc nomine commendatior. (ut opinor) quod in Chytrae ludo educatus, pro sua aetate non
 vulgarem eruditionem sit consequutus. Quinetiam dum absum, mutasse videtur sententiam &
 ad nostrum latius nonnihil inclinasse. facietis ipsi periculum, quatenus possit isti Scholae ui-
 sis esse? Ego propter ingenij praestantiam amavi eum ab adolescentia, et nunc propter lin-
 guarum atque artium cognitionem vobis eum commendo. Vale. Salutem precor Doctori Oleui:
 ano eius frater valet, cuius de studiis nuper scripsi per fratrem matris coniugis, qui si se
 iam isthuc appulit, ita carus erit vobis (si me amatis) ut ex me si natus esset. Saluta
 & Mylium et uxorem, et M. Franciscum Mosellanium, et fratrem tuum Luinum, & reli-
 quos sancte pios. Bremae, postrid. palmarum. 1. 5. 6. 7. Ex animo te diligens.

Johannes Molang.

W. 178) Clarissime Dn. Consul. Quando an abeam an maneam statuendum est hodie quia sunt quae
 me grauant praeter Cantoris iurgia, T. H. obtestor ut ea quoque Scholarchis in memoriam re-
 ducas. Primum, ut liberum sit nobis eandem Catechesin ad quam iuuentus assuefacta est
 in Scholis retinere. Deinde ut possim alium mihi adiungere. Ad hac ut beneficium illud Ec-
 clesiasticum in alium quemuis conferatur, me sinant meo stipendio contentum esse. Nam nisi res
 religionis hic fiant paulatim meliores, nolim vobiscum toto aruo consumi, et habet praeterea
 beneficium alias molestas distractiones quibus non possum superesse. Postremo vester ille
 noster non admodum bona fama est. res autem nostrae et puerorum plerumque iacent in custodia
 quum tota domus nostra ei sit peruisa. perfracta sunt nobis absentibus cubilia ne fenestris qui-
 dem relictis. Sed haec vestra prudentia relinquo. nolim premere afflictum. Inuiarias quae non
 impediunt meum ministerium perferre possum. nec obliuiscor me aduenam in aliena Repub.
 viuere. Vale. 29 Martij. 1. 5. 6. 7. T. H. addictiss.

Ad hunc locum pertinet epistola mea
 quam scripta est ad te solus et obitu
 Charissimae uxoris.

Johannes Molang.

bertholdus.
 Bamber.

[= Hscr. a. 12.]

V. 123]